

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 376

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 mai 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 443 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 1 și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	2-3
Decizia nr. 446 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3-4
Decizia nr. 447 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	5-6
Decizia nr. 448 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991	6-8
Decizia nr. 458 din 22 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8-10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
152/1.025. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului economiei și finanțelor pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A., la care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar	10-14
277. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agențiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443 din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 1 și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 1 și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transport Public Local” — S.A. din Suceava în Dosarul nr. 4.939/39/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Marcel Iulian Gaftoneanu, cu delegație la dosar, pentru autorul excepției, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza de află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, considerând că interesul general al serviciului public e prioritar și că statul trebuie să sprijine dezvoltarea serviciului de transport public local, însă acest principiu nu are garanții suficiente. De asemenea, consideră că suspendarea executării hotărârii judecătorești ar trebui să opereze *ope legis*.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.939/39/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 300 alin. 1 și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Transport Public Local” — S.A. din Suceava în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei decizii a Curții de Apel Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât interdicția de a exercita o cale de atac împotriva încheierii date în baza textelor de lege atacate constituie o restrângere inadmisibilă a drepturilor consacrate prin textele constituționale invocate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, ale art. 3, ale art. 10 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 300 alin. 1 și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 300 alin. 1: *„Recursul suspendă executarea hotărârii numai în cauzele privitoare la strămutarea de hotare, desființarea de construcții, plantații sau a oricăror lucrări având o așezare fixă, precum și în cazurile anume prevăzute de lege.”;*

— Art. 403 alin. 4: *„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă — raportate la prevederile art. 21, art. 24 și ale art. 53 din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 541/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, Curtea a reținut că dispozițiile art. 403 alin. 4 prevăd posibilitatea ca președintele instanței să dispună, pe calea ordonanței președințiale, suspendarea provizorie a executării

până la soluționarea cererii de suspendare, care se judecă potrivit regulilor de procedură din dreptul comun. Așadar, suspendarea provizorie se dispune ca o măsură vremelnică, în scopul păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere ori al prevenirii unei pagube iminente care nu s-ar putea repara. Împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus o asemenea suspendare provizorie nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar, pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 8/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar, pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Referitor la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind ocrotirea în mod egal a dreptului de proprietate

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 1 și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transport Public Local” — S.A. din Suceava în Dosarul nr. 4.939/39/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 446
din 15 aprilie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea

privată, prin Decizia nr. 456/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 28 mai 2007, Curtea a reținut că prevederea din art. 403 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură civilă, potrivit căreia, în cazuri urgente, președintele instanței poate dispune suspendarea executării, reprezintă o măsură cu caracter vremelnic, dispusă tocmai în scopul protejării acestui drept.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași argumente, Curtea constată că dispozițiile procedurale criticate nu contravin nici prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de această normă constituțională, întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

Având în vedere că principala critică de neconstituționalitate este aceea a inexistenței căii de atac a încheierii prin care se dispune suspendarea provizorie a executării, Curtea constată, pentru aceleași motive ca și cele reținute mai sus, că nici dispozițiile art. 300 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Cu privire la celelalte aspecte invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea reprezintă chestiuni de aplicare a legii, care intră în competența instanțelor judecătorești.

Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 1.293/1.259/2007 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.293/1.259/2007, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în cadrul unei acțiuni având ca obiect soluționarea unei cereri de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât instanțele au dreptul să dispună suspendarea unei hotărâri a adunării generale a acționarilor (AGA) fără ca reclamantul să fie obligat la plata unei cauțiuni, ceea ce face posibilă șicanarea acționarilor majoritari de către acționarii minoritari și producerea de prejudicii care nu mai pot fi reparate.

Tribunalul Comercial Argeș și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece, în eventualitatea producerii unui prejudiciu, acționarii majoritari pot fi dezdaunați pe calea dreptului comun, astfel că dreptul acestora de proprietate nu este încălcat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 1.293/1.259/2007 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, potrivit căroră „*Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune*”.

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat cu privire la dispozițiile criticate — raportate la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) —, prin Decizia nr. 1.124/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 11 decembrie 2007. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare.

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 permit instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Totodată, depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Edbo Design” — S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 19.316/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 19.316/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Edbo Design” — S.R.L. din Ploiești în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât permit soluționarea cauzei pe baza actelor și a susținerilor creditorului, fără posibilitatea de a administra probe pentru stabilirea adevărului privind raporturile juridice dintre părți.

Judecătoria Sectorului 1 București și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, dispozițiile criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatată printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;*

— Art. 4 alin. (2) și (4): *„(2) În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată. [...]”*

(4) În citație se va face mențiunea că până cel mai târziu în ziua fixată pentru înfățișare debitorul poate să depună întâmpinare, precum și actele ce pot contribui la soluționarea cererii.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate. Astfel, prin Decizia nr. 109/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 5 martie 2007, Curtea a statuat că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială, simplificată și accelerată în materia executării creanțelor, derogatorie de la dreptul comun, prin intermediul căreia se urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile.

Astfel, în ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 1 alin. (1) și cele ale art. 4 alin. (2) și (4) din ordonanță sunt neconstituționale, deoarece permit instanței să soluționeze cauza doar pe baza susținerilor creditoarei și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată. Limitarea mijloacelor de probă doar la înscrisuri completate cu explicații și lămuriri date de părți a fost

determinată tocmai de caracterul special al procedurii, ce se aplică, potrivit art. 1 alin. (1), doar „creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însoțit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege [...]”.

Întrucât ordonanța privind somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însoțite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează să fie rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare, fără a se încălca prin aceasta egalitatea în drepturi sau accesul liber la justiție și la un proces echitabil.

De asemenea, prin Decizia nr. 72 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 22 aprilie 2002, și prin Decizia nr. 332 din 11 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 14 noiembrie 2003, Curtea a statuat că în timpul examinării

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1 alin. (1) și art. 4 alin. (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Edbo Design” — S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 19.316/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 448
din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, excepție ridicată de Ilie Filip în Dosarul nr. 1.255/279/2006 al Judecătoriei Piatra-Neamț.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

cererii pentru emiterea ordonanței cu somația de plată, în termenul prevăzut pentru introducerea cererii în anulare, precum și în tot cursul soluționării cererii în anulare debitorul are posibilitatea de a-și exercita neîngrădit dreptul la apărare, fiind asigurate pentru toate părțile condiții ca interesele lor legitime să fie realizate în cadrul unui proces echitabil. Posibilitatea exercitării dreptului la apărare de către debitor este asigurată și prin reglementarea, în art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, a posibilității de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței prin care judecătorul a admis, integral sau în parte, cererea creditorului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față, iar, în ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea reține că nu sunt îndeplinite cerințele din ipoteza normei constituționale, nefiind reținută restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.255/279/2006, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ilie Filip în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 290, 291 și 292 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât instituie o discriminare între învinuții care recunosc faptele ce li se impută și cei care nu le recunosc, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 43 din Legea nr. 82/1991 nu evidențiază în mod concret acțiunile sau inacțiunile ce constituie elementul material al infracțiunii, încălcându-se prin aceasta principiul legalității.

Judecătoria Piatra-Neamț și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, considerând că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 sunt neconstituționale, întrucât creează premisele unei discriminări între infractorii care au săvârșit infracțiuni de evaziune fiscală sub imperiul vechii legi, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005, și au avut un termen de înfățișare și cei care au fost trimiși în judecată după intrarea în vigoare a legii noi, deși au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală în temeiul legii vechi. De asemenea, aceste dispoziții instituie o discriminare între persoanele prevăzute de ipoteza normei, pe criteriul averii, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă. În ceea ce privește dispozițiile art. 43 din Legea nr. 82/1991, apreciază că acestea sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 14 ianuarie 2005.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005: „În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.”;

— Art. 43 din Legea nr. 82/1991: „Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință

denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (12) privind principiul legalității pedepsei, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea infracțiunilor, pedepselor și regimului executării acestora prin lege organică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, acestea fiind raportate la aceleași dispoziții din Constituție ca și cele invocate în cauza de față. De exemplu, prin Decizia nr. 932/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Curtea a statuat că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

Principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor infracțiunilor, iar reglementarea unui regim sancționator în funcție de acoperirea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită este expresia firească a principiului constituțional menționat, care impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat.

În ceea ce privește dispozițiile art. 43 din Legea nr. 82/1991, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 279/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 22 iulie 2005, statuând că organizarea activității de contabilitate nu este prevăzută de art. 73 alin. (3) lit. h) și nici de vreun alt text al Constituției ca fiind reglementată prin lege organică. De altfel, în cuprinsul legii nu se regăsesc dispoziții aparținând domeniului de reglementare prin lege organică și nici textul legal criticat nu reglementează o infracțiune distinctă, alta decât cea prevăzută de Codul penal. Astfel, dispozițiile art. 43 din Legea nr. 82/1991 stabilesc că anumite încălcări ale legii, pe care le menționează, „constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii”, adică potrivit art. 289 din Codul penal, la care se face trimitere și care reglementează infracțiunea de fals intelectual. Această infracțiune era și este, deci, reglementată, într-o formulare cu conținut general, în Codul penal, care include și elementele cu caracter tehnic, specific, conținute în textul art. 43 al Legii contabilității. Dispozițiile criticate nu cuprind norme noi, derogatorii cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, ci doar circumscriu, raportat la activitatea specifică de conducere a contabilității agenților economici, elementul material al infracțiunii de fals intelectual.

Curtea a mai reținut că textul legal criticat nu conține norme de procedură penală, ci o normă de drept substanțial, iar aplicarea acesteia nu poate duce la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) sau ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, nu există incompatibilitate între textul de lege criticat și dispozițiile pertinente din pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și, în consecință, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, Curtea a constatat că nici prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție nu sunt încălcate, pedeapsa fiind stabilită și aplicată în temeiul dispozițiilor Codului penal la care se face trimitere prin textul criticat. Totodată, Curtea, având în vedere conținutul dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 82/1991, a reținut că prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție nu au

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, excepție ridicată de Ilie Filip în Dosarul nr. 1.255/279/2006 al Judecătoriei Piatra-Neamț.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 458

din 22 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termon C.T.” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 4.179/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 65D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termon” — S.R.L. din Onești în Dosarul nr. 4.180/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

incidentă în cauză, întrucât nicio dispoziție a textului respectiv nu are legătură cu dreptul la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3D/2008 și nr. 65D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 65D/2008 la Dosarul nr. 3D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 septembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 4.179/110/2007 și nr. 4.180/110/2007, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 —**

Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Termon C.T.” — S.A. din Onești și Societatea Comercială „Termon” — S.R.L. din Onești cu prilejul soluționării unor cauze civile având ca obiect acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate, prin care se garantează, cu prilejul negocierii contractelor colective de muncă, respectarea drepturilor minime stabilite prin contractele de muncă la nivel superior, sunt neconstituționale întrucât restrâng, fără respectarea limitelor constituționale, libera negociere a clauzelor contractelor colective de muncă încheiate la nivel inferior. În acest sens, arată că apărarea drepturilor salariaților nu poate duce la negarea drepturilor angajatorului, care, în timpul negocierilor, trebuie să ia în calcul o serie de factori tehnici și economici, așa cum sunt bugetul aprobat, pierderea, profitul societății etc.

Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că textele de lege criticate garantează unele drepturi minime în domeniul muncii ce se impun participanților la piața muncii fără nicio negociere. De asemenea, arată că încheierea contractului colectiv de muncă la nivel național, la nivel de ramură și în final la nivel de unitate, toate cu respectarea drepturilor minime născute din raporturile de muncă, asigură un caracter uniform și coerent pieții muncii, rațiunea acestor prevederi venind tocmai în sprijinul exercitării dreptului la muncă și asigurării unui trai decent.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 19 mai 1998, și dispozițiile art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996: *„Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.”;*

— Art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003: *„Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.”*

Autorii excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor dispoziții constituționale: art. 41 alin. (5) în care se arată că *„Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.”* și art. 53 privind restrângerea unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate conțin prevederi asemănătoare prin care se garantează, cu prilejul negocierii contractelor colective de muncă, respectarea drepturilor minime stabilite prin contractele de muncă la nivel superior. Aceste prevederi de lege sunt considerate neconstituționale de autorii excepției, care susțin că este restrâns dreptul lor la negociere, în calitate de angajatori.

Curtea observă că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte constituționale și aceleași critici ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 380 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 3 noiembrie 2004, Curtea a reținut că, „potrivit art. 47, 49, 50, 135 și altor prevederi constituționale, statului îi revin o serie de obligații pentru asigurarea dezvoltării economice, a aplicării principiilor economiei de piață, a unui nivel de trai decent, a măsurilor de protecție socială pentru diferite categorii de persoane, precum și a respectării drepturilor și libertăților fundamentale. Pentru îndeplinirea acestor obligații este necesară elaborarea unor acte normative de reglementare a diferitelor domenii de activitate. În acest sens, dintre asemenea acte normative, o importanță deosebită o au cele referitoare la raporturile de muncă, la drepturile și îndatoririle părților raporturilor de muncă. Pentru asigurarea desfășurării în condiții optime și uniforme a raporturilor de muncă, actele normative în materie prevăd drepturi și obligații minimale, respectiv maximale, care vor trebui respectate la încheierea atât a contractelor colective de muncă, cât și a celor individuale.

Dând expresie recunoașterii dreptului părților raporturilor de muncă la negocierea colectivă a drepturilor și îndatoririlor izvorâte din aceste raporturi, legislația reglementează și condițiile de negociere și de încheiere a contractelor colective de muncă, a clauzelor obligatorii ale acestor contracte, la nivel de unitate, la nivel de ramură și la nivel național”.

Prin urmare, potrivit celor statuate de Curtea Constituțională prin decizia amintită, „contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național sau la nivel de ramură constituie izvor de drept (ca și legea) la încheierea contractelor colective de muncă la nivel de unitate, ceea ce impune respectarea clauzelor referitoare la drepturile minimale. Ca atare, cu aceste obligații firești, părțile au

toată libertatea să negocieze și alte clauze, precum și drepturi superioare”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează validitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termon C.T.” — S.A. din Onești și Societatea Comercială „Termon” — S.R.L. din Onești în dosarele nr. 4.179/110/2007, respectiv nr. 4.180/110/2007 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI
Nr. 152 din 31 martie 2008

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR
Nr. 1.025 din 31 martie 2008

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A., la care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar

În temeiul art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2007 pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli ale unităților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a autorităților publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 176/2007, cu modificările ulterioare, al art. 5 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației și ministrul economiei și finanțelor emit prezentul ordin.

Art. 1.— Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Societății Naționale de Radiocomunicații — S.A., la care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al operatorului economic prevăzut la art. 1 reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu avizul

Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și al Ministerului Economiei și Finanțelor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, operatorul economic prevăzut la art. 1 poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Károly Borbély

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI
SOCIETATEA NAȚIONALĂ „RADIOCOMUNICAȚII” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2008

- mii lei -

		INDICATORI	Nr. rd.	2008 Propuneri
0	1	2	3	5
	I	VENITURI TOTALE (rd. 2+10+15)	1	329.814,48
	1	Venituri din exploatare – total, din care:	2	322.314,48
		a) producția vândută	3	315.550,00
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	0,00
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	0,00
		- <i>subvenții</i> , cf.preved.legale în vigoare	6	0,00
		- <i>transferuri</i> , cf.preved.legale în vigoare	7	0,00
		d) producția imobilizată	8	1.000,00
		e) alte venituri din exploatare	9	5.764,48
	2	Venituri financiare – total, din care:	10	7.500,00
		a) venituri din interese de participare	11	0,00
		b) venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	0,00
		c) venituri din dobânzi	13	2.500,00
		d) alte venituri financiare	14	5.000,00
	3	Venituri extraordinare	15	0,00
	II	CHELTUIELI TOTALE (rd.17+46+49)	16	322.725,13
	1	Cheltuieli de exploatare - total, din care:	17	276.312,53
		a) cheltuieli materiale	18	20.000,00
		b) alte cheltuieli externe (cu energia și apa)	19	27.000,00
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	0,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	5
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	105.828,75
		- salarii	22	78.014,08
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	195,70
		- cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	21.194,85
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	15.250,91
		- cheltuieli privind contribuția de asigurări pentru șomaj	26	977,62
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	4.966,32
		- alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	4.628,73
		- cheltuieli sociale prevăzute la art.21 lit.c) din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modif. și complet. ulterioare, din care:	29	400,00
		- tichete de creșă (cf. art. 3 din Legea nr. 193/2006)	30	400,00
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf. art. 2 din Legea nr. 193/2006)	31	0,00
		- fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	835,73
		- tichete de masă	33	3.393,00
		- cheltuieli aferente disponibilizării		1.795,39
		e) ajustări de valoare privind imobilizările corporale și necorporale	34	87.212,78
		f) alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	36.271,00
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	33.419,00
		- cheltuieli de protocol, din care:	37	150,00
		- tichete cadou pentru protocol (cf. art. 2 din Legea nr. 193/2006)	38	0,00
		- cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:	39	6.250,00
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf. art. 2 din Legea 193/2006)	40	0,00
		- tichete cadou pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf. art. 2 din Legea 193/2006)	41	0,00
		- cheltuieli cu sponsorizarea	42	189,00

0	1	2	3	5
		- alte cheltuieli, din care:	43	2.852,00
		- taxa pt. activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	0,00
		- redevența din concesionarea bunurilor publice	45	0,00
	2	Cheltuieli financiare - total, din care:	46	46.412,59
		- cheltuieli privind dobânzile	47	37.912,59
		- alte cheltuieli financiare	48	8.500,00
	3	Cheltuieli extraordinare	49	0,00
	III	REZULTAT BRUT (profit / pierdere)	50	7.089,35
	IV	IMPOZIT PE PROFIT	51	1.077,58
	V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	6.011,77
	1	Rezerve legale	53	354,47
	2	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	0,00
	3	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	57	0,00
	6	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	58	565,73
	7	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	59	2.828,65
	8	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct. 1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	2.262,92

0	1	2	3	5
	VI	SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	153.979,51
	1	Surse proprii	62	93.549,51
	2	Alocații de la buget	63	0,00
	3	Credite bancare	64	60.430,00
		- interne	65	60.430,00
		- externe	66	0,00
	4	Alte surse	67	0,00
	VII	CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	153.979,51
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	101.876,44
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	52.103,07
		- interne	71	4.355,00
		- externe	72	47.748,07
	VIII	REZERVE, din care:	73	2.617,39
	1	Rezerve legale	74	354,47
	2	Rezerve statutare	75	0,00
	3	Alte rezerve	76	2.262,92
	IX	DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1	Venituri totale	78	329.814,48
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	322.725,13
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	80	1.950,00
	4	Nr. mediu de salariați total	81	1.998,00
	5	Fond de salarii, din care:	82	78.014,08
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	83	77.579,53
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	434,55
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	85	3.237,34
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană) (rd.78/81) în prețuri curente	86	165.072,31
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană) (rd.78/81) - în prețuri comparabile	87	165.072,31

0	1	2	3	5
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	88	0,00
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale [(cheltuieli totale/ venituri totale)x1000]=(rd.16/rd.1)*1000	89	978,51
	11	Plăți restante	90	
		- prețuri curente	91	0,00
		- prețuri comparabile	92	0,00
	12	Creanțe restante	93	
		- prețuri curente	94	4.000,00
		- prețuri comparabile	95	4.228,00

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agențiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine

Văzând Procesul-verbal nr. 20/2008 cuprinzând agențiile autorizate de clasificare a carcaselor, propuse de Comisia de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, precum și Referatul de aprobare al Direcției politice de piață în sectorul zootehnic nr. 120.309 din 12 mai 2008,

având în vedere prevederile art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agențiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 214 din 14 martie 2005, cu completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— după poziția nr. 44 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 45 și 46, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea persoanei juridice	CUI	Sediul social
„45.	Societatea Comercială „SELDOCLAS” — S.R.L.	RO 23337014	satul Liești nr. 1.281A, comuna Liești, județul Galați
46.	Societatea Comercială „ROMCLASIF” — S.R.L.	RO 23148147	str. Ștefan cel Mare nr.15 bis, Târgu Jiu, județul Gorj”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dacian Cioloș

București, 13 mai 2008.
Nr. 277.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281080